

ODPIS

Sygn. akt II SA/Łd 668/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2018 roku

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi – Wydział II
w składzie następującym:

Przewodnicząca	Sędzia WSA Renata Kubot- Szustowska
Sędziowie	Sędzia NSA Wiktor Jarzębowski (spr.) Sędzia WSA Jolanta Rosińska
Protokolant	Referent stażysta Aleksandra Banasiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 listopada 2018 roku
sprawy ze skargi Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie
na postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Skierniewicach
z dnia 20 kwietnia 2018 r.

nr KO.4113.39.2018

w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia
na prowadzenie działalności w zakresie schroniska dla bezdomnych zwierząt

uchyla zaskarżone postanowienie oraz poprzedzające je postanowienie Wójta
Gminy Bielawy z dnia 15 lutego 2018 roku, nr RPG.6140.7.2018.

na oryginalnie właściwe podpisać
Za zgodność z oryginałem
Referent stażysta
Maria Kazmierczak
Maria Kazmierczak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 20 kwietnia 2018 r., na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm., dalej K.p.a.), w związku z art. 144 K.p.a., Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi utrzymało w mocy postanowienie Wójta Gminy Bielawy z 15 lutego 2018 r., nr RPG.6140.7.2018, w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego Jolancie Wojciechowskiej i Tomaszowi Wojciechowskiemu wspólnikom TOMVET - PSIAKOWO s.c. na prowadzenie działalności w zakresie schroniska dla bezdomnych zwierząt w miejscowości Piotrowice 24 A, gm. Bielawy.

W sprawie ustalono następujący stan faktyczny.

Decyzją z 21 grudnia 2016 r., znak RPG.6140.31.2016, Wójt Gminy Bielawy udzielił Jolancie Wojciechowskiej i Tomaszowi Wojciechowskiemu wspólnikom spółki cywilnej działającej pod nazwą TOMVET- PSIAKOWO s.c. Jolanta i Tomasz Wojciechowski zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt.

W dniu 24 stycznia 2018 r. do organu wpłynął wniosek Stowarzyszenia Obrony Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie (dalej w skrócie: Stowarzyszenie albo strona) o wszczęcie postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego ww. decyzją Wójta Gminy Bielawy z powodu naruszenia zezwolenia tj. prowadzenia działalności poza obszarem wynikającym z zezwolenia.

Postanowieniem z 15 lutego 2018 r. Wójt Gminy Bielawy odmówił wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego własną decyzją z 21 grudnia 2016 r. W uzasadnieniu wydanego rozstrzygnięcia organ powołał się na przepis art. 31 § 1 K.p.a., zgodnie z którym organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem wszczęcia postępowania lub dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. Odnosząc treść tego przepisu do okoliczności rozpatrywanej sprawy organ stwierdził, że Stowarzyszenie we wniosku o wszczęcie postępowania nie wykazało łącznego spełnienia przesłanek wszczęcia postępowania administracyjnego wymienionych w wyżej cytowanym przepisie.

Wyjaśniając swoje stanowisko organ stwierdził, że analiza celów statutowych Stowarzyszenia zawartych w jego statucie doprowadziła do wniosku, że jego działalność koncentruje się na zapewnieniu zwierzętom właściwej opieki i walce o ich humanitarne traktowanie, który to cel Stowarzyszenie może realizować m.in. poprzez sprawowanie nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem przepisów i praw w dziedzinie ochrony zwierząt i środowiska, w tym współdziałanie z władzami państwowymi i organami samorządu terytorialnego w zakresie ochrony zwierząt. W oparciu o brzmienie przepisów ustawy z 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (j.t. Dz.U. z 2017r. poz.1840 ze zm., dalej w skrócie: u.o.z.) organ stwierdził, że ochrona zwierząt odbywa się poprzez pieczę nad warunkami bytowymi zwierząt oraz penalizację określonych w ustawie zachowań negatywnych wobec zwierząt. W świetle tych przepisów przedmiotowy wniosek Stowarzyszenia o wszczęcie postępowania, zdaniem organu, zupełnie pomija kwestie dotyczące opieki nad zwierzętami w danym schronisku, a także panujące tam warunki bytowe, czy sposób traktowania zwierząt. Oznacza to, zdaniem organu, że wniosek Stowarzyszenia nie jest uzasadniony celami statutowymi, a zatem brak jest spełnienia pierwszej przesłanki koniecznej dla wszczęcia postępowania w oparciu o art. 31 § 1 K.p.a. W konsekwencji, ponieważ obydwie wskazane w tym przepisie przesłanki muszą być spełnione łącznie, Stowarzyszenie nie może, zdaniem organu I instancji, występować w rozpatrywanej sprawie z żądaniem wszczęcia postępowania.

Stojąc na stanowisku, że brak pierwszej przesłanki zawartej w art. 31 § 1 K.p.a. przesądza wynik postępowania w przedmiocie wszczęcia postępowania, organ przeanalizował jednak dodatkowo ewentualne istnienie drugiej przesłanki wskazanej w treści przepisu i rozważył, czy w analizowanej sprawie za wszczęciem postępowania przemawia interes społeczny. Analizując ewentualne istnienie interesu społecznego we wszczęciu postępowania organ wskazał, że uzasadnienie wniosku Stowarzyszenia w tej sprawie w żaden sposób nie wskazuje, jaką pozytywną wartość niosłoby dla społeczeństwa wszczęcie postępowania. O ile bowiem Stowarzyszenie powołuje się na „nadrzędny interes publiczny” rozumiany jako zdrowie zwierząt, to w żaden sposób nie wskazuje jaki związek miałyby mieć wszczęcie postępowania w przedmiocie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska z naruszeniem „nadrzędnego interesu publicznego”. Zdaniem organu nie można uznać za uzasadnienie istnienia interesu społecznego niepopartego żadnymi argumentami

stwierdzenia Stowarzyszenia o tym, iż przestrzeganie przepisów dotyczących m.in. prowadzenia schronisk zawsze służy interesowi społecznemu. Tym samym, zdaniem organu, Stowarzyszenie nie sprostало obowiązkowi wykazania istnienia interesu społecznego we wszczęciu postępowania na podstawie złożonego wniosku.

Dodatkowo, w końcowej części uzasadnienia wydanego postanowienia, organ wskazał, że z informacji zamieszczonych na stronie internetowej Stowarzyszenia wynika, że podmiot ten od kilku lat aktywnie działa w kierunku stworzenia własnego schroniska. Powyższa okoliczność sprawia, że w tym przypadku trudno o jednoznaczną ocenę, czy składając przedmiotowy wniosek Stowarzyszenie nie kierowało się wyłącznie swoim partykularnym interesem, wyrażającym się w docelowym ograniczeniu konkurencji na rynku prowadzenia schronisk dla zwierząt.

W treści zażalenia na powyższe postanowienie Stowarzyszenie zakwestionowało zarówno jego uzasadnienie, jak końcowe wnioski organu o braku spełnienia przesłanek wszczęcia postępowania zawartych w art. 31 § 1 K.p.a. Jego zdaniem chronione ustawowo dobro zwierząt naruszane jest także przez niewłaściwe wykonywanie przez gminę zadania nałożonego na nie ustawą z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, na przykład poprzez usuwanie zwierząt ze swojego terenu bez umowy ze schroniskiem lub zawieranie umów o wadliwej i sprzecznej z prawem treści, np. wbrew wymogom i warunkom wynikającym z przepisów o działalności schronisk dla zwierząt. Zdaniem Stowarzyszenia również brak należytego nadzoru gminy nad działalnością przedsiębiorcy prowadzącego schronisko dla zwierząt na jej terenie, jak to ma miejsce w analizowanym przypadku, narusza dobro zwierząt. Wobec powyższego żądanie, aby schronisko dla zwierząt działało z poszanowaniem warunków udzielonego mu zezwolenia i wyłącznie w zakresie obszaru określonego zezwoleniem, służy właściwej realizacji zadań publicznych gmin i wprost realizuje statutowy cel skarżącego, jakim jest ochrona zwierząt.

Odnosząc się do zarzutu braku interesu społecznego we wszczęciu przedmiotowego postępowania, Stowarzyszenie, powołując się na wybrane przykłady z orzecznictwa, wskazało, że ograniczenie swobody działalności gospodarczej, z jakim mamy do czynienia np. w przypadku zezwoleń na prowadzenie schronisk dla zwierząt, zawsze uzasadnione jest ważnym interesem społecznym, który wyraża się w zapewnianiu opieki bezdomnym zwierzętom. Egzekwowaniu

warunków udzielonego zezwolenia przyswieca zatem interes społeczny, polegający na eliminacji zagrożeń, jakie stwarza dla ochrony zwierząt sprowadzanie przez przedsiębiorcę na teren gminy, która była właściwa do udzielenia mu zezwolenia, bezdomnych zwierząt z innych gmin.

Odpowiadając na zarzut organu dotyczący hipotetycznej możliwości realizacji przez Stowarzyszenie swoich własnych, partykularnych, interesów i domniemyanych planów utworzenia własnego schroniska, strona wskazała, że Stowarzyszenie nie jest przedsiębiorcą i nie prowadzi działalności gospodarczej, a zatem twierdzenia organu o domniemyanych planach utworzenia własnego schroniska są chybione. Dodatkowo Stowarzyszenie oświadczyło, że nie działa na rzecz zbudowania własnego schroniska dla zwierząt, ani też nie ma zamiaru budować go w przyszłości.

Po rozpatrzeniu zażalenia Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi utrzymało w mocy postanowienie organu I instancji. Organ odwoławczy podzielił argumentację Wójta Gminy Bielawy przedstawioną w zaskarżonym postanowieniu. Wyjaśnił, że treścią żądania złożonego przez Stowarzyszenie jest w istocie wszczęcie postępowania o cofnięcie zezwolenia na prowadzenie schroniska ze względu na prowadzenie tej działalności na obszarze szerszym niż przewiduje to zezwolenie.

Zdaniem organu odwoławczego, aby stwierdzić, że między celami statutowymi Stowarzyszenia a materialnoprawnym przedmiotem wnioskowanej sprawy istnieje związek, konieczne byłoby wykazanie, że cele statutowe tej organizacji mogą mieć wpływ na sposób załatwienia tej sprawy. Tymczasem w ocenie kolegium żaden z celów statutowych Stowarzyszenia nie ma wpływu na podjęcie przez organ gminy rozstrzygnięcia w zakresie wydania zezwolenia na prowadzenie schroniska, ani też na ewentualne cofnięcie tego zezwolenia. W przypadku zaś gdy cel statutowy organizacji jest obojętny pod względem prawnym dla sposobu załatwienia sprawy, brak jest interesu statutowego organizacji do udziału w postępowaniu administracyjnym dotyczącym sprawy innej osoby na podstawie art. 31 § 1 pkt 2 K.p.a.

Organ odwoławczy nie dostrzegł także interesu społecznego we wszczęciu przedmiotowego postępowania. Jego zdaniem organizacja społeczna, wnosząc o wszczęcie postępowania powinna wykazać konieczność ochrony określonego przez nią konkretnego dobra ogółu, tj. materializującego się w okolicznościach danej

sprawy interesu społecznego, a zatem wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, gdy tymczasem w przedmiotowej sprawie Stowarzyszenie wykazywało, że w interesie gminy jest objęcie opieką zwierząt tylko z terenu gminy. Organ wskazał, że skoro zarobkowa działalność przedsiębiorcy prowadzącego schronisko zagraża w ocenie Stowarzyszenia nieprzewidywanymi zdarzeniami losowymi, np. likwidacją schroniska, która może z kolei pociągnąć za sobą nadmierne obciążenie skutkami tego zdarzenia gminę, to należy przyjąć, że w interesie społecznym jest prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, a nie cofanie przedsiębiorcy zezwolenia na prowadzenie takiej działalności w oparciu o przepis, który rodzi wątpliwości interpretacyjne.

Stowarzyszenie wniosło do wojewódzkiego sądu administracyjnego w Łodzi skargę na powyższe postanowienie organu. Kwestionowanemu postanowieniu zarzucono naruszenie przepisów art. 138 § 2 K.p.a. w zw. z art. 144 K.p.a. w zw. z art. 31 § 1 K.p.a., poprzez ich niezastosowanie i utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia organu I instancji. Zdaniem strony skarżącej zaskarżone postanowienie zostało także wydane z naruszeniem przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie, bowiem organ I instancji nie wyjaśnił należycie zakresu sprawy, tj. nie ustalił poprawnie, czy żądanie organizacji społecznej wszczęcia postępowania uzasadnione jest jej celami statutowymi i czy przemawia za tym interes społeczny.

W dalszej części skargi Stowarzyszenie powieliło argumentację zawartą w zażaleniu oraz powołało się na wybrane orzecznictwo sądów administracyjnych. Strona wyjaśniła, że interes społeczny wszczęcia postępowania w sprawie przedmiotowego wniosku polega na eliminacji zagrożeń, jakie stwarza dla ochrony zwierząt spracowanie przez przedsiębiorcę na teren gminy, która była właściwa do udzielenia mu zezwolenia, bezdomnych zwierząt z innych gmin. Zagrożenie takie jest zdaniem Stowarzyszenia oczywiste, gdy zadania publiczne gmin określone w u.o.z. (zapewnianie bezdomnym zwierzętom opieki) i w ustawie z 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, która reguluje działalność schronisk, rozpatrywać łącznie, tak, jak nakazuje to cytowane w treści skargi orzecznictwo. Stowarzyszenie wskazało, że zgodnie z art. 11 ust. 1 u.o.z., gmina zobowiązana jest zapewnić opiekę wszystkim bezdomnym zwierzętom znajdującym się na jej terenie. Ustawa nie rozróżnia przy tym, czy zwierzę biega luźno, czy też zostało już

zamknięte w jakimś schronisku na terenie tej gminy. W takim stanie rzeczy prowadzenie przez spółkę na teren Gminy Bielawy bezdomnych zwierząt z innych gmin, w celach zarobkowych, stanowi obciążenie gminy, która wydała zezwolenie na prowadzenie schroniska, odpowiedzialnością za los tych zwierząt, zwłaszcza gdyby schronisko przestało działać. Okoliczność ta z kolei wpływa na interes społeczny gminy, jej władz, a przede wszystkim mieszkańców, ponoszących ciężary publiczne.

Strona skarżąca wskazała także na przedwczesne rozpatrywanie przez organ okoliczności i merytorycznych warunków ewentualnego cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska. Jej zdaniem organ I instancji winien najpierw wszcząć postępowanie w sprawie, a dopiero później rozstrzygnąć o meritum zarzutów skargi.

W odpowiedzi na skargę organ podtrzymał stanowisko wyrażone w treści zaskarżonego postanowienia uznając, że brak jest podstaw do wszczęcia postępowania w rozpatrywanej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Skarga jest uzasadniona, bowiem Wójt Gminy Bielawy naruszył przepisy proceduralne, to jest art. 31 §1 pkt 1, § 2 i § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, dalej K.p.a., w stopniu mogącym mieć wpływ na wynik sprawy, poprzez to, że błędnie ocenił, że wniosek skarżącego Stowarzyszenia o wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie o cofnięcie zezwolenia Jołancie Wojciechowskiej i Tomaszowi Wojciechowskiemu - współnikom spółki cywilnej TOMVET-PSIAKOWO na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt na terenie Gminy Bielawy nie jest uzasadniony ani celami statutowymi stowarzyszenia, ani nie przemawia za nim interes społeczny, a organ odwoławczy bezzasadnie zaakceptował to wadliwe postanowienie.

Zgodnie z art. 31 §1 pkt 1 i 2 K.p.a. organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem wszczęcia postępowania, a także dopuszczenia jej do udziału w sprawie w postępowaniu, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. Organ administracji publicznej, uznając żądanie organizacji społecznej za uzasadnione, postanawia o wszczęciu postępowania z urzędu lub o dopuszczeniu organizacji do udziału w postępowaniu. Na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania lub

dopuszczenia do udziału w postępowaniu organizacji społecznej służy zażalenie. Organizacja społeczna uczestniczy w postępowaniu na prawach strony.

Z powyższych przepisów wynika, że organizacja społeczna nie ma możliwości wszczęcia postępowania w sprawie nie swojej, lecz innej osoby, ale może wystąpić do właściwego organu administracji o wszczęcie z urzędu takiego postępowania. Żądanie organizacji społecznej musi być jednak uzasadnione dwoma warunkami, które muszą być spełnione kumulatywnie. Po pierwsze, treść żądania musi być uzasadniona celami statutowymi organizacji społecznej, co oznacza, że organizacja może występować ze stosownym wnioskiem o wszczęcie postępowania, o ile sprawa, która miałaby być wszczęta z uwagi na swój przedmiot zgodna jest z celami statutowymi organizacji. Po drugie zaś, za uwzględnieniem wniosku organizacji musi także przemawiać interes społeczny.

Należy przy tym zauważyć, że spełnienie obu powyższych przesłanek obliguje organ administracji do wszczęcia stosownego postępowania administracyjnego, bowiem w takiej sytuacji decyzja o wszczęciu postępowania nie jest pozostawiona do swobodnego uznania organu administracji. Ponadto można dodać, że wszczęcie postępowania administracyjnego z urzędu, ale na wniosek organizacji społecznej nie determinuje jeszcze ostatecznego wyniku tego postępowania. Jednakże skoro organizacja społeczna uczestniczyłaby we wszczętym postępowaniu na prawach strony, to mogłaby ewentualnie składać odwołanie od wydanej w sprawie decyzji lub nawet na dalszym etapie skargę do sądu administracyjnego.

Określenie „cel statutowy” organizacji społecznej oznacza, że sprawa dotyczy zasadniczych kierunków działalności danej organizacji, zapisanych w statucie lub w innym, pełniącym podobną do statutu funkcję, akcie regulującym wewnętrzny ustrój danej organizacji społecznej (wyrok WSA w Warszawie z 22 września 2005 r., IV SA/Wa 736/04, LEX nr 192898). Cele statutowe organizacji społecznej powinny być powiązane faktycznie i prawnie z przedmiotem postępowania administracyjnego, którego wszczęcia domaga się ta organizacja (wyrok WSA w Warszawie z 2 marca 2007 r., VII SA/Wa 2275/06, LEX nr 334831). Interes społeczny przemawia za dopuszczeniem organizacji społecznej do postępowania, jeżeli przyczyni się to do lepszego wypełnienia przez postępowanie administracyjne jego celów (wyrok NSA z 24 czerwca 2009 r., I CSK 1098/08, LEX nr 563531).

Celem statutowym Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie jest, jak wynika z załączonego statutu, m.in. działanie na rzecz humanitarnego traktowania zwierząt, ich poszanowania oraz zapewnienia im opieki oraz działania w zakresie ekologii, ochrony zwierząt oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego. Cele te Stowarzyszenie realizuje m.in. poprzez działanie w obronie zwierząt i niesienie im pomocy, współdziałanie z właściwymi instytucjami państwowymi i samorządowymi w ujawnianiu oraz ściganiu przestępstw i wykroczeń dotyczących praw zwierząt, sprawowanie nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem przepisów i praw w dziedzinie ochrony zwierząt i środowiska, w tym współdziałanie z władzami państwowymi i organami samorządu terytorialnego w zakresie ochrony zwierząt, występowanie w inicjatywę w sprawie wydawania przepisów dotyczących praw zwierząt oraz współuczestniczenie w tworzeniu aktów prawnych z tym związanych i ich opiniowanie.

Żądanie Stowarzyszenia wszczęcia określonego wcześniej postępowania o cofnięcie zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt mieści się w zakresie celów statutowych jakimi są działanie na rzecz humanitarnego traktowania zwierząt, ich poszanowania, zapewnienia im opieki, przez co oczywiście należy rozumieć opiekę właściwą. Oczywistym jest, że schronisko dla bezdomnych zwierząt powinno być prowadzone zgodnie ze stosownymi przepisami, także lokalnymi, które tworzone są po to, aby działalność gospodarcza polegająca na prowadzeniu takiego schroniska, uwzględniała wymóg zapewnienia zwierzętom przebywającym w schronisku właściwych warunków przebywania, a przez to humanitarnego ich traktowania, a więc zapewnienia im właściwej opieki. Oznacza to, że naruszenie warunków prowadzenia schroniska może rodzić podejrzenie, czy zwierzęta przebywające w schronisku mają właściwą opiekę i czy są humanitarnie traktowane. Jednakże samo sprawdzenie tego, czy prowadzący schronisko naruszył jakieś przepisy, a jeżeli tak to jakie i w jakim stopniu, oraz jaki to mogło mieć wpływ na zapewnienie zwierzętom właściwej opieki i należytego traktowania może być dokonane po wszczęciu właściwego postępowania administracyjnego i w toku takiego postępowania. Niezrozumiałą jest zatem zarzut organu pierwszej instancji, akceptowany przez SKO w Skierniewicach, że żądanie Stowarzyszenia „w zupełności pomija kwestie dotyczące opieki nad zwierzętami w danym schronisku, w tym traktowania zwierząt tam przebywających oraz warunki bytowe tam panujące”. W

ocenie Sądu wystarczające było wskazanie przez Stowarzyszenie, że prowadzący schronisko narusza określone przepisy dotyczące prowadzenia tego schroniska, a więc warunki regulujące prowadzenie tego schroniska w zakresie określenia obszaru działalności, natomiast rolą organu jest ewentualne wyjaśnienie, czy rzeczywiście do naruszenia warunków zezwolenia doszło, a jeżeli tak, to jakie mogły być tego skutki, w szczególności w zakresie właściwego i humanitarnego traktowania zwierząt i zapewnienia im właściwej opieki. Jednakże samo wskazanie przez Stowarzyszenie, że przedsiębiorca narusza przepisy regulujące prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, mieści się w zakresie celów statutowych skarżącego Stowarzyszenia

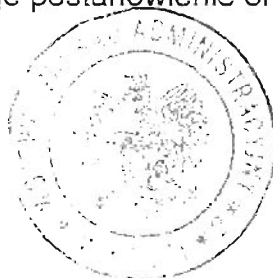
Żądanie Stowarzyszenia jest także uzasadnione interesem społecznym. Sąd zgadza się z poglądem wyrażonym przez stronę skarżącą, że ograniczenia w zakresie przyjmowania bezdomnych zwierząt, o ile takie ograniczenia rzeczywiście wynikają ze stosownego zezwolenia wydanego przedsiębiorcy i ewentualnie z określonych przepisów, oraz sprawowanie właściwego nadzoru przez organ wydający zezwolenie nad przestrzeganiem warunków zezwolenia, mogą służyć dobru zwierząt, misji schronisk dla zwierząt i zapewnienia im właściwej opieki poprzez nie dopuszczanie do przepelnienia schronisk, a to leży w interesie społecznym. Często interes społeczny w tego rodzaju działalności przejawia się poprzez działalność różnych organizacji społecznych.

Nie można zgodzić się z poglądem wyrażonym przez organy, że w interesie społecznym jest zawsze prowadzenie schroniska dla zwierząt już istniejącego, a sprzeczne z tym interesem jest dążenie do zamknięcia tego schroniska. Przede wszystkim w interesie społecznym jest prowadzenie schroniska zgodnie z odpowiednimi regulacjami prawnymi, które co do zasady tworzone są po to, aby zapewnić zwierzętom przebywającym w schroniskach odpowiednie warunki i opiekę. Cofnięcie konkretnego zezwolenia na prowadzenie schroniska przez konkretny podmiot nie powinno oznaczać, że bezdomne zwierzęta zostaną pozbawione opieki, bowiem zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r., poz. 1454 ze zm.) do zadań gmin należy m.in. zapobieganie bezdomności zwierząt na zasadach określonych w przepisach o ochronie zwierząt, co oznacza, że nawet w razie

cofnięcia konkretnemu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie schroniska, gmina ma obowiązek podjęcia działań zapobiegających bezdomności zwierząt, np. poprzez udzielenia zezwolenia innemu podmiotowi lub samodzielnego poprowadzenia takiego schroniska.

W rozpatrywanej sprawie podkreślenia wymaga jeszcze jeden jej aspekt. Sądy administracyjne już nie raz rozpatrywały sprawy w przedmiocie odmowy cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt i w sprawach tych brało udział Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie (zob. np. sprawy przed NSA o sygn. akt II OSK 3038/15, II OSK 2136/13, sprawa przed WSA w Łodzi o sygn. II SA/Łd 154/17). Ani organy administracji, ani sądy administracyjne nie miały wątpliwości, że skarżące Stowarzyszenie może w tych sprawach brać udział na prawach strony, co oznacza, że udział tej organizacji społecznej nie był uznawany za sprzeczny z celami statutowymi i z interesem społecznym.

W związku z powyższym należało na podstawie art. 145 §1 pkt 1 lit. c) w zw. z art. 135 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 1302) uchylić zaskarżone postanowienie i poprzedzające je postanowienie organu pierwszej instancji.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Referent sędziasta
M. Kaźmierczak
Mariola Kaźmierczak